

Светлини от кладата

Слави Боянов, „Светлини от кладата“. II изд. „Народна младеж“, 1970 г.

Делото на великия италиански мислител и дръзновен борец против феодализма и религиозния гнет Джордано Бруно (1548—1600) е талантливо възпроизведено в романа на Слави Боянов „Светлини от кладата“.

Едва 15-годишен Джордано Бруно е монах, който с неутолима жажда за самообразование достига върховете на тогавашния научен мироглед за произхода на света и за предназначението на човечеството.

Затворите и изтезанията не успяват да сломят волята му да опознае истината и стремежа му да служи с нея на човека и прогреса. В защита на тази истина той написва редица съчинения, чието съдържание и днес, след четири века, не е загубило своята значимост.

Романът на Слави Боянов поднася на читателя една всеотрасно проучена история за живота на Джордано Бруно, който в защита на своето дело предпочита кладата пред съблазнителните предложения му удобен живот.

Когато затворите последната страница на романа и обгърнете мислено съдържанието му, пред вас израства образът на една титанична личност, съчетала у себе си огромната мощ на ума с героичното отстояване на истината.

Авторът се е справил добре с трудната задача, която е стояла пред него. За това му е помогнала не само ерудицията на научен работник, но и двата му изследователски труда върху Бруно. Той се е вживял в съдбата на своя герой до степен, която го е улеснила да възстанови пълно душевността на Джордано Бруно. Слави Боянов успява да издигне схващанията на италианския философ и страстната му защита на откритите от него истини до проблемите на нашия живот и да покаже, че те и днес не само не са загубили своето значение, но са придобили дори още по-голяма сила и актуалност. Силите на доброто и злото,

на истината и лъжата, на свободата и гнета и днес се намират в най-остри съпъкновения.

Добрият прием на „Светлини от кладата“ и второто им издание показват, че подобни книги се посрещат и четат с интерес, тъй като те установяват опасността, която стои пред вратата ни, ако забравим основните закони за свободното развитие на човешкия дух.

Това, което осмисля човешкия живот, според Джордано Бруно, не е завладяването на земи и материални богатства, а вглъбяването в тайните, които ни заобикалят и откриването на върховното единство между доброто, красотата и истината.

Книгата на Боянов, като ни представя перипетията на един живот, посветен на науката и човечеството, ни запознава и с епохата на късното възрождение, когато върху мрачния фон на дворцовия и църковен упадък се появяват първите зародиши на ония научни истини, които предвещават днешния разцвет на съвременното знание и обществено развитие.

Книгата е написана живо, без излишни описателства, на места с вътрешни монолози и диалози, които разкриват страстните спорове между хуманистите от XVI век, спорове, които раждат новите изобретения и трудове, обогатили днешната култура.

ДИМО КАЗАСОВ

В. Литературен
срещане = утре
м. Населби
1470 г.
Содфур